

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobkyne: **JUDr. D. B.**, P. X., T., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S.aT.s., štátny podnik v likvidácii, R., IČO: X. proti žalovanému: **S. K. Š., a.s.**, T. X., Š., IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. E S., T. X., Š., o určenie neexistencie právneho dôvodu a výšky pohľadávky, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 37/06-71, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 37/06-71 sa **m e n í** tak, že na právny dôvod a výšku vykonateľnej pohľadávky prihlásenej do konkurzu žalovaným v sume 228 224,30,- Sk sa **n e p r i h l i a d a**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni na účet právnej zástupkyne 27 688,- Sk náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím z 27. novembra 2006, č.k. 7 Cbi 37/06-71 zamietol návrh žalobkyne uplatneného podľa § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobkyňou popretá vykonateľná pohľadávka vo výške 228 224,30,- Sk, ktorú žalovaný prihlásil prihláškou z 3. februára 2006 v konkurznom konaní pozostáva z istiny 184 126,90,- Sk priznanej platobným rozkazom Okresného súdu v Nových Zámkoch sp. zn. 14 Cb 147/97, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. júla 1997 a zo sumy 44 097,40,- Sk priznanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava III spisovej značky 20 Cb 75/98, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. marca 1999. Prihlásené peňažné pohľadávky nemožno považovať za premlčané s poukazom na ustanovenie § 110 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, pretože oba nároky žalovaný uplatnil v lehote desiatich rokov odo dňa splatnosti vykonateľných rozhodnutí okresných súdov. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne v konaní neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

Namietala, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval na plynutie premlčacej doby ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka namiesto príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Dôvodom popretia pohľadávky v sume 228 224,30,- Sk bolo ich premlčanie vzhľadom na splatnosť jednotlivých faktúr, ktoré boli predmetom vykonateľných rozhodnutí. Tieto boli splatné v rokoch 1994,1995 a 1999. Poukázal na ustanovenie § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka o skončení premlčacej doby najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Uviedol, že v tomto ustanovení je zakotvená absolútna premlčacia doba, ktorá je záväzná a nie je možné jej dĺžku meniť ani vylúčiť jej plynutie. Táto premlčacia doba je nadradená ostatným ustanoveniam Obchodného zákonníka, prípadne iného zákona, ak ide o obchodnoprávnú reguláciu, o premlčaní s výnimkou, ak bolo pred uplynutím tejto absolútnej premlčacej doby uplatnené právo v súdnom alebo rozhodcovskom konaní a najneskôr 3 mesiace do uplynutia absolútnej premlčacej doby neskončilo. V takom prípade možno právoplatne priznané právo v súdnom alebo rozhodcovskom konaní vykonať, ak sa konanie o výkone začalo do troch mesiacov odo dňa, keď sa mohlo začať. Konanie o výkone rozhodnutia sa mohlo začať potom, čo sa rozhodnutie stalo vykonateľným, t.j. keď uplynula lehota k dobrovoľnému plneniu. Obchodný zákonník nemá špeciálne ustanovenia o novej premlčacej dobe, o pokračovaní jej plynutia alebo o zákonom predĺžení premlčacej doby uplatneného práva v prípade, že také právo bolo právoplatne priznané. Žalovaný navyše nepreukázal, že bolo začaté konanie

o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie. Právoplatné rozhodnutie nezakladá novú premlčaciu lehotu ako je to uvedené v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Po vyvolaní veci a po začatí prejednávania veci odvolacím súdom (7. februára 2008 o 9,00 hod.), bola senátu doručená faxová správa právnej zástupkyne žalovaného o ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní. Uviedla, že sa nemôže pojednávania zúčastniť z vopred nepredvídaných a neočakávaných zdravotných dôvodov. Správa došla do kancelárie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o 9,11 hod. Preto odvolací súd na toto ospravedlnenie už nemohol prihliadnúť a vec rozhodol v neprítomnosti žalovaného v zmysle § 101 ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Podľa obsahu spisu konkurz na majetok úpadcu Krajský súd v Bratislave vyhlásil uznesením sp. zn. 1K 97/05 z 13. decembra 2005. Žalovaný prihláškou zo dňa 3. februára 2006 prihlásil podľa § 20 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní peňažnú pohľadávku v sume 901 732,30,- Sk so zaradením pre rozvrh ako pohľadávka prvej triedy.

Žalobkyňa poprela vykonateľnú pohľadávku v sume 228 224,30,- Sk, ktorá sa skladá zo sumy 184 126,90,- Sk priznanej platobným rozkazom 14 Cb 147/97-20 vydaným Okresným súdom v Nových Zámkoch 24. júna 1997 a právoplatným 16. júla 1997 a zo sumy 44 097,40,- Sk priznanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20. januára 1999 a právoplatným 16. marca 1999. Popretie prihlásenej pohľadávky odôvodnila premlčaním práva.

Je nepochybné, že vykonateľná peňažná pohľadávka medzi úpadcom a žalovaným vznikla pri ich podnikateľskej činnosti. Preto ich záväzkové vzťahy majú obchodný charakter a podliehajú právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka (§ 261).

V záujme právnej istoty účastníkov obchodných vzťahov v ustanovení § 408 Obchodného zákonníka je upravené všeobecné obmedzenie premlčacej doby.

Podľa § 408 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka, bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď sa začala po prvý raz plynúť.

To znamená, že maximálna dĺžka premlčacej doby je ustanovená na desať rokov, pričom začiatok sa počíta odo dňa, keď premlčacia doba začala plynúť po prvý raz. Táto premlčacia doba je záväzná, nemôžu ju strany meniť ani ju vylúčiť. Uvedené ustanovenie bráni aplikácii ustanovenia § 110 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

Podľa § 392 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka premlčacia doba pre práva z prihlásených pohľadávok, na plnenie peňažného záväzku začala po prvý raz plynúť odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Ak bolo právo priznané v súdnom alebo v rozhodcovskom konaní, premlčacia doba ďalej neplynie. Štvorročná premlčacia doba začne plynúť odznova. Premlčanie však nastane uplynutím desaťročnej doby podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka.

V prejednávaní veci splatnosť prihlásených a popretých žalobkyňou peňažných záväzkov úpadcu nastala v mesiaci august až december 1994 a január 1995. Desaťročná premlčacia doba uplynula v auguste až decembri 2004 a v januári 2005.

Ak žalovaný prihláškou z 3. februára 2006 prihlásil peňažné pohľadávky, u ktorých už skončila desaťročná premlčacia doba v zmysle § 408 Obchodného zákonníka, tak po vznesení námietky premlčania nie je možné na takúto prihlásenú pohľadávku v konkurznom konaní prihliadať.

Súd prvého stupňa pochybil, keď otázku plynutia premlčania posudzoval podľa Občianskeho zákonníka. Preto vec nesprávne rozhodol. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 220 OSP zmenil tak, že na právny dôvod a výšku vykonateľnej pohľadávky prihlásenej do konkurzu žalovaným v sume 228 224,30,- Sk sa neprihliada.

Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej patrí náhrada trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Náhradu trov konania na súde prvého stupňa nepožadovala. Odvolací súd žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyni vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku za návrh a za odvolanie po 10 000,- Sk a za právne zastupovanie advokátkou. Advokátka má právo na náhradu za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastupovania a účasť na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 7. februára 2008 po 1465,- Sk, dvakrát paušálnu náhradu po 190,- Sk, náhradu za stratu času šesť polhodín po 317,- Sk v sume 1902,- Sk, cestovné na pojednávanie T. – Bratislava a späť osobným motorovým vozidlom TOYOTA avensis, $39,80 \times 7,47 + 620 : 100 = 9,17 \times 270 \text{ km}$ v sume 2476,-

Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ a d/, § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Spolu náhrada trov konania činí 27 688,- Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 7. februára 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: